

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

O ante L

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Ostobris. Require in dictione october.

O ante D

Odio odis facit in futuro indicatiui modi odiā & odibo. Hiero. i. parabolis. c. i. Viqueq par uuli diligitis infantia: & stulti ea: q si sūt noxia cupiēt: & iprudētes odibūt sciētia. Odi defecti uū p bū: v' osus sum (vtrūq em vsurpa: teste Prif.) tā p'sentis q p'teriti t'pis f'catū detinet: & quidē frequētius q odio odis apud oratores legit. Plau. i. Amphi. Inimicis semp ofa sum obtueri. i. odi semp inimicos obtueri. Inde venit Exosus et posus: teste Ser. sup. li. v. gnei. Quare Alexadrū cōfratrē meū p'stat nō recte credidisse: cū ait. credo q exosus p'bo caret atq posus Et ab osum supino nomē verbale osor. Plau. i. Asinaria. Incōtinentē atq osorem vxoris sug.

Odi. Require in dictione odio

Odoror. Reg. in dic. odoro.

Odoro ras. & odoror depo. vsurpa. Hiero. in Gene. c. viij. Odoratusq ē dñs odorē suauitatis

Odor & odos in recto dici pōt.

Odos. Require in dictione odor.

O ante E

Oeconomus cū ce diph. & exili scribit: p'poniturq ex oi ko o q est dom: & vo ko o lex. de cet em disp'satorē legē dom' esse. neq ab echo q soni rep'ulsio d'r. neq ab icon: q est effigies deriuat: vt sōniauit Vgu. Hiero. i. homel. viij. dñicē post Pēthecosten. Oeconom' tā pecuniae q frugū: & oium q dñs possidet disp'sator est Vñ Oeconomie Xenophontis pulcherrimus liber est: q nō gubernationē villae sed dispensationē vniuersae dom': Tullio interpretante: f'cat Hæc ille. Vbi Ineruditi legunt iconomus

Oedipodes. Require in dictione oedipus.

Oedipus cū ce diph. & i latino & p scribit. & facit in grō oedipodis. Sicut Melāpus huius melampodis: ac etiā oedipi: teste Prif. Vñ Plau. ait in pgnulo. Oedipi opus est p'ectura: p'priū fuit viri nomē: q teste Probo: etiā Oedipodes hui' oedipodis. vel oedipodē declinari pōt. Stau' li. Thæb. i. Oedipodæ confusa domus.

Oestrus. Regre in dictione oestrus.

Oestrus cū ce diph. masc. gñe declinat. sed Torrel. neutro cestrū declinauit: volante paruū est quē nōnulli asillū: alij tabanū vocāt: & græcū est vocabulū: dicēte in georgicis Virg. Cui nomen asilo. Romanū est cestrū Graij vertere vocēs. vbi Seru' Oestrus inquit græcū est: & latine asilus d'r. & Probus ait. Asilus gen' est tabani: & vocat græce cestros. Oestros item fluuius est Paphiliæ: teste Pōpo. Mela. Ostrum & austrū teste Prif. dici pōt: & purpura transferi. Virg. li. viij. gneid. Instratos ostris alipedes: p'p'isqz tapetis. Ostra vrbs est mediterranea Senonū in Italia: teste Prole. Ostrea soc. & ostreū

neu. gñe declinari pōt: teste Seruio sup. i. geor. genus est conchæ. Oui. in Fastis. Ostreaq in chis tuta fuere suis. Sunt tamē qui inter ostrea & ostreū hoc differētiā tradū: q neu. gñe concha sit: foeminino aut ostrei carnes. sed hæc differētia ab auctoribus p'sundit

O ante F

Offa cum duplicato f scribit: & format p diminutionē Offula: teste Varro. de ling. lat. unde & Apulcius in deo socratis ait. Coruus & vulpes vnā offulam simul viderant: eamq rapitū festinabāt. Ab offa fit diminutiue Offella cum vnico figa primā sillabā corripit. Mar. Parua tibi incurua craticula fudet offella. Iuue. satyra. xij. Et exigue frustis imbutus offellæ. Offa autē primā positiue producit: dicente Iuue. satyra. vi. Cocteq: filiginis offas.

Offella. Require in dictione offa

Offendo. Require in dictione offensio.

Offendix. Require ibidem.

Offensa. Require ibidem

Offensio hui' sionis. & offensa hui' offensæ. & offendo hui' offendinis in vñ f'cato dici pōt: teste Marcel. q etiā & hic offensus: huius offensus. Lucre. li. vi. Nō igit multis offensib' intermerendo. Offendix hui' offendicis vocat' t'gaturq nodus: q & restringitur & remittitur Offensus. Require in dictione offensio

Offula. Reg. in dic. offa.

O ante G

Ogygia cū y greco in secūda syl. scribit: insula ē Phœnicis et Syrii maris. Quidā dicūt esse insulam in Ionio mari: Lacinio p'montorio p'pina. Nōnulli dicūt esse insulā Aphricę regiōe syrtiū. Ogygia eadē scriptura neut. gñis: plurimū. moenia Thæbana vocant: teste Festo.

O ante L

Olea & oliua teste Seruio: p arbore vsurpa. sic & p liquore oleū vel oliuū dicim'. Hora. ser. xij. Quali p'fundat pisces secū' oliuū. Persi'. Hec sibi corrupto caliam dissoluit oliuū. Inde Oliuitas: olei fructus dicta est: teste Noni. Varronē inducente dicentē. Tū deniqz omnis cū luccerna combusta est in lucubrādo oliuitas qz consumpta est. Hæc oliuea: teste Pompeio ab oleis dicebatur. Sicut a vino vindemia. Oliuetum neu. generis: locus est oliuatum.

Oleo oles secūda. & olio olis tertia p'it. decli. p'testib' Marcel. Diome. Prif. Plaut'. Olūt ades Arabicas. & facit in p'terito olui & oleui. infus. pino olitum & oletum: teste Prif.

Oleum. Regre in dictione olea.

Olim tria detinet tēpora: p'teritū: p'sens: futurū auctoribus Marcel. & Seruio

Oliua. Regre in dictione olea.

Oliuetū. Ibidē.

Oliueta. Ibidem

Oliuū. Ibidem.

Oliuitas. Ibidē.
Olla cū duplicato l̄ scribit̄: & format diminuti-
ue ollula. Vereres etiā teste Nonio p̄ olla aula
ptulerūt: vt in ip̄a dictiōe vidim⁹: gen⁹ ē valis
Olo. Requie in dictiōe oleo.

O ante M

Ominor ominaris depo. est verbū. Abominor
tamē a Prisc. cōmune verbū tradit̄: Verrisū refe-
rente dicentē. Sauriciāq; eorū abominarentur.
Antiq; etiā teste Mar. omino ominas dixerūt.
Vñ Pōpo. ait. Ita sit & tibi bñ. q̄ recte ominas
Onicha. Regre in dictiōe onix
Onix cū y greco scribit̄: gen⁹ est lapidis: in silu
dinē vnguis. de q̄ Stati⁹ fil. i. Mæret onyx lōge
querit̄q; exclusus ophtes. et mal. gñis ē. Mar.
Calcarūq; tuo sub pede lucet onyx. Luca. To-
taq; effusus in aula calcabat onyx. Acron sup
li. iij. car. Horatij dicit esse metallū gēme simi-
le: ex q̄ ad vngueta odorata parua vasa fiebāt
q̄ a Porphyri. ampullæ dicunt̄ esse marmoreg
Et p̄ vase fce. gñis est: vt idē Porphy. tradidit.
Vñ & Mar. ait. Vnguētū fuerat: qd onyx mō
parua gerebat. Ego aut̄ etiā mal. gñis inuenio
nō fce mī. mō. Proper. Cū dabit Syrio munere
plen⁹ onyx. & facit in gñō onychis cū ch aspira-
to. sicut Sardonia hui⁹ nichis: vt regula docet
greca. Quod etiā patet p̄ cōpositū Monychus
qd cū ch aspirato scribit̄. Onyx itē vngula q̄
dam est atomitica: a cui⁹ actō greco οὐχ α:
Nostri etiā hęc onycha declinauere. Alexāder
nequā. vngula dat nobis: qd & onycha signat
& onyx. Claudicat tñ hic versus i prima hui⁹
dictiōis syl. q̄ (vt ostēdim⁹) correpta est: dicēte
etiā Proper. Et crocino nates murtheus vngat
oronyx. Errauit & Marbode⁹ in Lapida. cū ait.
Sardonychem faciūt duo noia fard⁹ & onyx.

O ante P

Opera fce. gñis. & opus neu: hoc distāt teste Ser-
uio sup li. xi. gnei. q; opus itē dicim⁹ qñ nego-
ciū ipsum qd gerit fcamus. si autē (vt pergit)
fce. gñe op̄as dixerim⁹ p̄sonas iplas: q̄ aliqd
faciūt intelligim⁹. est itaq; opus finis fructusq;
operē. Opera aut̄ teste Nonio: dñ occasio: facul-
tas seu opportunitas. Vir. tñ p̄ opis opa po-
fuisse videt̄: cū ait. Mollib; e stratis opera ad fa-
brilia surgit. & (vt tradit Diome.) opus est cū
oibus casib; p̄ter q̄ cū vñō antiq; iungebant: vt
op⁹ est hęc res: hui⁹ rei: huic rei: hāc rem: hac re.
Operio opis cū vnico p̄ scribit̄: cū primā corri-
pit syl. Proper. Atq; inuli pellis totos operibat
amātes: p̄ opiebat. Sta. lib. Thæ. xij. l̄rē victos
opire placet: & facit in futuro indicatiui modi
operiā & opibo: teste Noni. & q̄ Pōpo. refert
dixisse. operibo caput. Operior depo. cū dupli-
cato p̄ scribit̄. Nā & primā syl. pducit positio-
ne. Hora. in eplā. Nectardū operior: nec p̄ce-

dentib; infio. i. expecto. et facit in futuro indica-
tiui modi operiar & operibor. Terētius in
Heautontu. Hic ego interea virū operibor.

Opes. Req. in dictiōe ops.

Ophis serpens. Require ibidem

Opino. Regre in dictiōe opinor.

Opinor aris depo. est vñ: & pducit p̄ syl. Syl
li. li. viij. Sed quānā ira deū p̄sul dat⁹ alter opi-
nor. Hora. ser. vij. Hybrida q̄ pacto sit. Persi⁹.

Vltor opinor. Plaut. tñ opinio ptulit: cū ait in
Bacchidib; p̄nestinū opinio cēta erat glorio-

Opis. Require in dictiōe ops

Opiter is appellat⁹ (vt scribit Fest⁹) cui⁹ pat̄ auo

viuo mortu⁹ est: ducto (vt ait vocablō): aut q̄
obitu p̄ris genit⁹ sit: aut q̄ auū ob patrē. i. pro-
p̄re habeat. & facit i grō opitris vel opiteris: te-

Opites. Req. in dic. ops.

Opitulo. Require in dictiōe opitulor.

Opitulor aris deponēs est verbū. qd tamē Pro-
bus tradit eē cōmune. & vt scribit Marcel. etiā
opitulo antiqui vsurparūt. & inducit Luuī di-
centē in equo Troiano. Da mihi hasce opes:
quas peto: quas precor: corrige opitula

Opois vrbs. Require in dictiōe ops.

Oporteo oportet p̄sonale cōperit̄: vt est apud
Coeliū li. v. Vt ea q̄ oportuerint facta nō sint.

Oportet impersonale regit a parte antē actm: &
post cum infinito iungit̄. & scribit̄ cū vnico p̄
quia primā corripit syllabā. Vñ Gualfredus i
arte poeti. Si vis xp̄i esse sequutor: oportet tor-
mentis tormēta sequi: nō itur ad astra delitijs.

Oportet. Require in dictiōe oporteo

Opperior. Require in dictiōe operio.

Opportun⁹ cū dupli. p̄ scribit̄. neq; ab ope neq;
ab oportet descēdit: vt ierudite Gasparin⁹: Ma-
gister Bene: Vgu. Mamotre⁹: Brito: Cathol.
tradidere. vñ ex ob et port⁹ cōpositū vocabat
lū est: primāq; syl. positōe pducit: quā quideq;
corripere deberet: si ab ope: vel ab oportet deri-
uatū esset. Oui. li. Metam. iij. Et multis latebra
opportuna fuistis. Pōpe. Opportune dñ ab eo
q̄ nauigantib; maxime vriles: optatq; sint por-
tus. Sicut ecōtra Importune. vñ Ser sup lib. xi
ænei. ait. Importunū est qd caret portu. i. gete:
vbi null⁹ port⁹ ē. Sicut ecōtra opportunū: cui
p̄moditas & occasio obuēit vt port⁹. Hęc ille.

Ops huius opis: soror & vxor saturni fuit. Ops
item triū generū opulentū fcat: teste Festo. Rur-
sum ops opem ferens dicit̄: teste Capro Accit̄
inducente de Hercule dicentem. Quorum ge-
nitor fertur esse ops gentibus: id est opem fe-
rens. Pro auxilio singulari numero proferim⁹
Quid. de remedio Carminis: & medicæ. Phoe-
be repertor opis. Virg. lib. ænei. ij. Nō opis est
nostre Dido. i. possibilitatis: sed & nōntū plu-
rali nume. vtimur. vñ Cice. in eplā ad Quintū